

A bírálóbizottság értékelése

A bizottság az alábbi téziseket fogadta el, mint eredeti tudományos megállapításokat:

1. A hemofiltráció során sem a P hullám, sem a QT és T paraméterek nem változtak szignifikáns mértékben, míg hemodialízis alkalmazásakor az előbbi aritmia markerek szignifikáns mértékben megnyúltak. E megfigyelés a konvektív transzporton alapuló, új kezelési mód, a hemofiltráció aritmia hajlamra vonatkozó védő szerepét sugallja.
2. A szívultrahang vizsgálatok adatai alapján az intravaszkuláris és intrakardiális nyomásviszonyok a két vesepótló módszer vonatkozásában eltérnek. A hemodiafiltráció alkalmazásakor jelentős intrakardiális nyomáscsökkenés következik be, mely a bal kamra diasztolés funkcióját előnyösen befolyásolja. Az intrakardiális nyomáscsökkenés valószínűsíthető következménye a bal pitvar harántátmérőjének kedvező változása. Mindezek a jelenségek úgy következnek be, hogy effektív volumencsökkenés egyik módszer esetében sem figyelhető meg.
3. A bal kamrai tömegindex és a kamrai repolarizációs markerek közötti korreláció alapján a szívizom tömegnövekedése vesepótló kezelés típusától független aritmogén tényező.
4. Bár a kezelések során pitvarfibrilláció, illetve malignus kamrai ritmuszavar nem jelentkezett, a pitvari és kamrai extraszisztolék gyakorisága a konvektív terápia alatt kisebbnek mutatkozott, mely ugyancsak a hemodiafiltráció aritmogenezisre gyakorolt kedvezőbb hatását jelzi.
5. A vizsgálatok gyakorlati jelentőségére utal, hogy az eredmények tanulságait a DE KK Sürgősségi Klinikájának eljárásrendjébe beillesztették és ezáltal a primer állapotfelmérés lehetőséget biztosít a betegek aritmia rizikójának becslésére.